

Stakkels Bertha

Af Hanne Larsen

Min tæve Bertha, som lige er fyldt ét år bor hos vores datter Mette, som i forvejen har en border terrier tæve, Trixie på to år. Det går rigtig godt med de to tæver sammen. – En aften før jul ringede Mette hjem. ”Mor du er nødt til at komme herover, for Bertha har fået noget på sin pote, som ligner en byld eller noget, hun har trådt op i poten, der er gået betændelse i”. – Jeg pakkede min førstehjælpskasse og kørte over for at se, hvad der var galt.

Jeg kunne godt se, at der var noget, som ikke skulle være der, og jeg ville give Mette ret i hendes beskrivelse af det. Det var lige som noget, der sad mellem to negle. Jeg tog hårdt fat i det og trak, Bertha kunne bestemt ikke lide det. Jeg bad vores svigersøn om at holde hende, og så tog jeg ved igen og trak med fornyet kraft. Nu hylede Bertha, det bevirkede, at også Trixie gav sig til at hyle. Det lød ganske forfærdeligt. Jeg prøvede at trække med en klud, men bylden, fremmedlegemet eller hvad det nu var, gav sig ikke ud af stedet. Så bad jeg Mette om at finde noget skarpt, så jeg lige kunne prøve at skære lidt i det. Nu protesterede svigersønnen, det var blevet ham for meget med al den hyleri, han nægtede at holde Bertha længere. Vi blev enige om, at Bertha skulle til dyrlægen næste dag.

Vi fik en tid hos dyrlægen, og mødte op med stakkels Bertha. Jeg havde fortalt, hvordan det så ud, og hvordan vi havde behandlet det. Dyrlægen kiggede på det og sagde. ”Det var da godt, du ikke fik det fjernet. Det, som ligner en byld, er en ny negl, som er ved at komme op, og det vi skal, er at fjerne den gamle”. Hun spurgte, om jeg kunne holde hunden. Selvfølgelig. Hun trak

alt, hvad hun kunne i neglen, der skete ikke noget. Bertha tog det helt roligt. – Dyrlægen hentede en tang, hun spurgte endnu engang, om jeg kunne holde hunden. Ja, selvfølgelig. Hun tog fat i neglen med tangen, og vupti var den fjernet. Bertha gav ikke et kny fra sig, men blev ellevild, da dyrlægen efter denne behandling roste hende og gav hende en godbid. Dyrlægen sagde: ”Det er kun fordi, det er en border terrier, vi kunne gøre dette uden at bedøve” – Bertha fik et ”skud” penicillin, og vi fik nogle penicillin tabletter, som Bertha skulle have de næste dage med instrukser om at holde foden godt ren og evt. indbundet nogle dage, så der ikke gik betændelse i den.

Nu ville jeg gøre det så godt, jeg kørte til dyrehandleren og købte et par neopren-sokker til det stakkels dyr. I skulle have set hende med et par sokker, som nærmest lignede støvler, på forbenene. Hun fjollede gennem stuen i dem. Jeg fik egentlig lidt ondt af hende og tog dem ret hurtigt af igen. Der gik et par dage, hvor vi vaskede poten i sæbespønevand, når hun havde været ude, og i løbet af tre dage så det flot og hel ud, og en ny lille negl var på vej ud. Godt, jeg ikke nåede at få gjort skade på den.